

Antoni Roixes crea la nova imatge de la Fira Mediterrània de Manresa

► L'obra de tons clars expressa l'alegria de viure i el tarannà agosarat i viatger dels mediterranis

TONI MATA I RIU | MANRESA

■ Un individu que manifesta emocions, de tons suaus i una lectura visual apta per a tots els públics, és la nova imatge de la Fira Mediterrània de Manresa, que complirà la dissetena edició del 9 al 12 d'octubre. L'autor del personatge que porta per nom *L'home-Mira-Pensa-Estima-Canta-Riu* és Antoni Roixes (Manresa, 1973), que des del 2003 resideix a Mèxic. «He volgut exposar el procés d'enamorament d'una persona a qui les coses entren pels ulls, se'n van al cap i les llença gola avall per expressar-les cantant», va apuntar ahir al seu estudi de la capital bagenca en la presentació a la premsa de la figura.

«Com es pot expressar la Mediterrània, vaig pensar quan em van fer la proposta», va explicar Roixes. «Es tracta d'un territori que comprèn molts països. La primera imatge que em va venir al cap és la d'un gondoler italià cantant», va afegir, i va afirmar que «la gent mediterrània és emprenedora, atrevida, viatgera, visionària...».

La imatge ja es pot veure a la pàgina web de la fira i serà present en tots els actes i les comunicacions que emeti el certamen fins al proper mes d'octubre. La proposta de l'artista manresà contrasta poderosament amb les arrels del 2012 i la rosa dels vents de l'any passat, creades en ambdós casos pel granollerí Lluís Bertran.

«Busquem personalitats estimulants», va apuntar David Ibáñez, director de la Mediterrània, que va assegurar que «la imatge encaixa amb el concepte de cultura popular». Roixes, per la seva part, va comentar que «he volgut

Antoni Roixes posa davant l'obra, al seu estudi de Manresa

Dedicat a l'amic Andreu Riera

► Antoni Roixes va dedicar la creació que ha realitzat per a la Fira Mediterrània a la figura d'un amic que va morir l'11 de març del 2006, Andreu Riera. «Ell és el reflex del que és un pioner i una persona que creu fermament en la democràcia», va explicar l'artista referint-se a un manresà que va morir en accident de trànsit deixant darrere seu una curta però intensa carrera com a investigador i empresari. Riera va fundar l'empresa Scytl (Secure Electronic Voting) i la va convertir en un referent mundial en el camp de la votació electrònica. Amb seu a Barcelona i implantada arreu del món, la tecnologia de la companyia s'ha fet servir en nombrosos comicis democràtics, com ara les darreres presidencials dels Estats Units.

fer una obra simbolista i que manifesta senzillesa, una mica com un nen petit que també és adult, perquè pugui arribar a tothom».

El dibuix «busca processos, marca camins, i per això hi ha ben clars diversos símbols com el cor, el cervell, els ulls...», va indicar Roixes,

que visita regularment la seva ciutat natal però viu al Carib mexicà, concretament a la localitat de Tulum. A la seva faceta d'artista, en els darrers anys hi ha sumat la d'empresari hotelier en qualitat de soci de dos establiments en aquest paradisiac indret.

Antoni Roixes va estudiar a l'Escola d'Art Massana de Barcelona i el 1996 es va traslladar a Nova York, on va residir durant poc més d'un any. Posteriorment va tornar a Catalunya, va realitzar algunes exposicions a Manresa i el 2003 va fixar la seva residència a la península del Yucatán. La creació per a la Fira Mediterrània donarà encara més visibilitat a Roixes a la seva ciutat natal.

Des de Canes

El nou film d'Egoyan topa amb la crítica

► «Captives» peca de massa convencional i matusser. En canvi, Mathieu Amalric agrada amb «La chambre bleu»

SEBASTIEN NOGIER/EFE

El director Atom Egoyan

ESTEVE SOLER | CANES

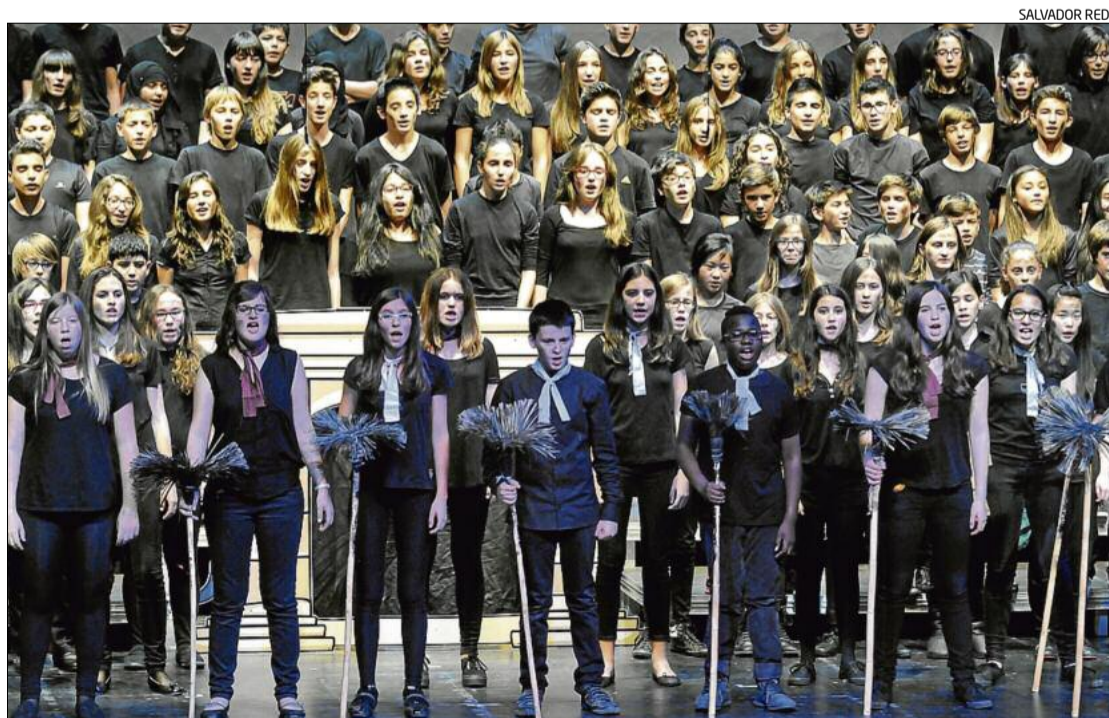
Segueixen les sessions del festival de Canes amb dues presències força còmplices del certamen francès. En competició oficial ha arribat el cineasta canadenc Atom Egoyan, que mai ha guanyat una Palma d'Or, però que ha obtingut pràcticament la resta de distincions en les seves nombroses visites a la Costa Brava. Alguns pronosticaven un retorn del millor Egoyan, però els xiulets obtinguts després de la projecció d'ahir fan obvi un desacord amb la premsa especialitzada. *Captives* és un film que enllaça amb la més emblemàtica i redundant de les obsessions d'Egoyan, la de la perversió de la innocència, sovint, vehiculada a través del segrest o la mort de nens. Malgrat que la pel·lícula posseeix moments atmosfèrics interessants, pateix d'un convencionalisme matusser preocupant que l'allunya de la seva poètica joia *El dulce porvenir*, encara el millor que ha signat.

La segona gran estrena de les darreres hores és *La chambre bleu*, de Mathieu Amalric, guanyador fa pocs anys del premi al millor director per la seva *Tournee*, que va fer que el comparessin amb John Cassavettes. Ara ens proposa un film molt diferent, que parteix de la descripció de la quotidianitat d'uns amants per seguir amb el posterior desenvolupament d'una trama criminal. El resultat d'aquesta adaptació d'un text de Georges Simenon demostra que Amalric és un realitzador encara més intel·ligent i delicat que en la seva primera proposta, capaç d'aportar una sorprenent riquesa semàntica a qualsevol pla. *La chambre bleu*, que participa a la secció paral·lela, *Un certain regard*, hauria pogut ser un film digne de la secció oficial.

«Fem Òpera!» va omplir l'escenari del Kursaal amb 650 escolars

REDACCIÓ | MANRESA

■ El projecte educatiu i escènic *Fem Òpera!* va portar de dimecres a divendres sis centenars i mig d'escolars a l'escenari del teatre Kursaal de Manresa. Alumnes de 1r i 2n d'ESO d'onze centres de Manresa, Sant Vicenç de Castellet, Cardona i Igualada, acompanyats dels integrants de la Jove Orquestra del Conservatori de Música de Manresa, van interpretar tres funcions d'*El petit escura-xemeines* de Benjamin Britten. Enguany s'ha celebrat la tercera edició d'un projecte que té la pretensió d'apropar els joves espectadors al món de l'òpera.

Imatge de la representació que va tenir lloc dijous al vespre a l'escenari de la Sala Gran del teatre Kursaal